

Kohtuasi C-37/20**Eelotsusetaotluse kokkuvõte vastavalt Euroopa Kohtu kodukorra artikli 98 lõikele 1****Saabumise kuupäev:**

24. jaanuar 2020

Eelotsusetaotluse esitanud kohus:Tribunal d'arrondissement de Luxembourg (Luxembourg
piirkondlik kohus, Luksemburg)**Eelotsusetaotluse kuupäev:**

24. jaanuar 2020

Hageja:

WM

Kostja:

Luxembourg Business Registers

I. Põhikohtuasja ese

- 1 Hageja WM esitas 5. detsembril 2019 majandushuviühingu Luxembourg BUSINESS REGISTERS (edaspidi „LBR“) vastu tribunal d'arrondissement de Luxembourgile (Luxembourg piirkondlik kohus) hagi nõudega muuta LBRi 20. novembri 2019. aasta otsust. Nimetatud otsusega jäeti rahuldamata hageja taotlus anda kolme aasta vältel teavet selle kohta, et tema on kinnisvaraäriühingu YO tegelik kasusaaja, vaid liikmesriigi ametiasutustele, krediidi- ja finantsasutustele ning kohtutäituritele ja notaritele, kes tegutsevad avaliku võimu kandjana.
- 2 Eelotsusetaotluse esitanud kohtul, tribunal d'arrondissement de Luxembourgil (Luxembourg piirkondlik kohus, Luksemburg), palutakse vastata küsimusele, kas WMi puhul on täidetud seaduses ette nähtud tingimused, nii et oleks võimalik piirata juurdepääsu tema kui kinnisvaraäriühingu YO tegeliku kasusaaja kohta käivale teabele.

II. Õiguslik raamistik

1. Liidu õigus

– Euroopa Parlamendi ja nõukogu 20. mai 2015. aasta direktiiv (EL) 2015/849, mis käsitleb finantssüsteemi rahapesu või terrorismi rahastamise eesmärgil kasutamise tõkestamist, muudetud Euroopa Parlamendi ja nõukogu 30. mai 2018. aasta direktiiviga (EL) nr 2018/843, millega muudetakse direktiivi (EL) 2015/849, mis käsitleb finantssüsteemi rahapesu või terrorismi rahastamise eesmärgil kasutamise tõkestamist, ning millega muudetakse direktiive 2009/138/EÜ ja 2013/36/EL

3 Muudetud direktiivi 2015/849 põhjendustes 14–16 ja 36 on ette nähtud:

„(14) Täpne ja ajakohastatud teave tegelikult kasu saava omaniku kohta on võtmetegur kurjategijate kindlakstegemisel, kes võivad vastasel korral varjata end äriühingu struktuuri taha. Seepärast peaksid liikmesriigid tagama, et nende territooriumil siseriikliku õiguse kohaselt asutatud äriühingud koguvad ja hoiavad lisaks põhiteabele, nagu äriühingu nimi ja aadress ning asutamist ja õiguspäraseid omandisuhteid tõendavad dokumendid, ka piisavat, täpset ja ajakohastatud teavet oma tegelikult kasu saavate omanike kohta. Selleks, et juriidiliste isikute ärakasutamise vastu võitlemiseks suurendada läbipaistvust, peaksid liikmesriigid tagama, et tegelikult kasu saavaid omanikke käsitlevat teavet säilitatakse äriühingust eraldi asuvas keskreistris, täielikult kooskõlas liidu õigusega. Liikmesriigid saavad selle jaoks kasutada kesksel andmebaasi, kuhu kogutakse tegelikult kasu saavaid omanikke käsitlevad andmed, või äriregistrit või muud keskregistrit. Liikmesriigid võivad otsustada, et andmete registrisse kandmise eest vastutavad kohustatud isikud. Liikmesriigid peaksid tagama, et igal juhul tehakse kõnealune teave kättesaadavaks pädevatele asutustele ja rahapesu andmebüroodele ning esitatakse kohustatud isikutele, kui kohustatud isikud rakendavad kliendi suhtes hoolsusmeetmeid. Liikmesriigid peaksid samuti tagama, et tegelikult kasu saavaid omanikke käsitlevatele andmetele võimaldatakse kooskõlas andmekaitseõuetega juurdepääs muudele isikutele, kes suudavad näidata, et neil on õigustatud huvi seoses rahapesu, terrorismi rahastamise ja nendega seotud eelkuritegudega, nagu korruptsioon, maksukuriteod ja kelmus. Isikutel, kes suudavad tõendada, et neil on õigustatud huvi, peaks olema juurdepääs teabele kasu saamisega seotud osaluse laadi ja ulatuse kohta, mis kirjeldab selle osaluse ligikaudset kaalu.

(15) Sel eesmärgil peaks liikmesriikidel olema siseriikliku õiguse kohaselt võimalik anda juurdepääs, mis on ulatuslikum kui käesolevas direktiivis sätestatud juurdepääs.

(16) Õigeaegne juurdepääs tegelikult kasu saavaid omanikke käsitlevale teabele tuleks tagada sellisel viisil, et ei tekiks oht anda asjaomasele äriühingule selle kohta vihje.

[...]

(36) Samuti peaks liikmesriikidel olema võimalik näha proportsionaalse ja tasakaalustatud lähenemise huvides ning eraelu puutumatus ja isikuandmete kaitse õiguste tagamiseks ette tegelikult kasu saavaid omanikke käsitleva teabe registri kaudu avalikustamise ja sellele teabele juurdepääsu erandid erandlikel asjaoludel, kui kõnealuse teabe tulemusel ähvardaks tegelikult kasu saavat omanikku kelmuse, inimröövi, šantažeerimise, väljapressimise, ahistamise, vägivalda või ähvardamise ebaproportsionaalne oht. [...]"

- 4 Direktiivi 2015/849 artikli 30 lõike 9 muudetud redaktsioonis on sätestatud:

„Siseriiklikus õiguses sätestatavatel erandlikel asjaoludel, kui lõike 5 esimese lõigu punktides b ja c osutatud juurdepääsu tulemusel tekiks tegelikult kasu saava omaniku suhtes ebaproportsionaalselt suur [oht,] kelmuse, inimröövi, šantažeerimise, väljapressimise, ahistamise, vägivalda või ähvardamise oht või kui tegelikult kasu saav omanik on alaealine või muul viisil juriidiliselt teovõimetu, võivad liikmesriigid üksikjuhtumipõhiselt erandkorras kehtestada tegelikult kasu saavat omanikku käsitlevale täielikule või osalisele teabele sellise juurdepääsu andmisel erandi. Liikmesriigid tagavad, et erandeid tehakse pärast asjaolude erandlikkuse põhjalikku hindamist. [...]“ [täpsustatud sõnastus]

2. Liikmesriigi õigus

- 5 Direktiiv 2015/849 võeti Luksembrugi õigusse üle 13. jaanuari 2019. aasta seadusega, millega asutati tegelike kasusaajate register (loi du 13 janvier 2019 instituant un Registre des bénéficiaires effectifs, edaspidi „13. jaanuari 2019. aasta seadus“).
- 6 13. jaanuari 2019. aasta seaduse artikli 15 lõikes 1 on ette nähtud:

„Äriregistrisse kantud üksus või tegelik kasusaaja võivad üksikjuhtumipõhiselt ja alljärgnevalt loetletud erandlikel asjaoludel paluda nõuetekohaselt põhjendatud ja registripidajale esitatud taotlusega võimaldada juurdepääs artiklis 3 nimetatud teabele üksnes liikmesriigi ametiasutustele, krediidi- ja finantsasutustele ning kohtutäituritele ja notaritele, kes tegutsevad avaliku võimu kandjana, kui juurdepääsu tulemusel tekiks tegelikult kasu saava omaniku suhtes ebaproportsionaalselt suur oht, kelmuse, inimröövi, šantažeerimise, väljapressimise, ahistamise, vägivalda või ähvardamise oht või kui tegelik kasusaaja on alaealine või muul viisil juriidiliselt teovõimetu.“

III. Faktilised asjaolud

- 7 Hageja WM on 35 äriühingu ja kinnisvaraäriühingu YO tegelik kasusaaja. Iga asjaomane äriühing esitas taotluse, et juurdepääs teabele, mis on ette nähtud 13. jaanuari 2019. aasta seaduse artiklis 3, oleks hageja puhul piiratud nimetatud seaduse artikli 15 kohaselt, kuna selle teabe avalikustamise puhul tekiks tema ja ta

perekonna suhtes märkimisväärne, tõeline ja vahetu „ebaproportsionaalselt suur oht, kelmuse, inimröövi, šantažeerimise, väljapressimise, ahistamise, vägivalda või ähvardamise oht“. Kõik taotlused jäeti LBRI 19. ja 20. novembri 2019. aasta otsustega rahuldamata; kinnisvaraäriühingut YO puudutav otsus tehti 20. novembril 2019.

IV. Poolte argumendid

1. WM

- 8 Hageja kinnitab, et tema tööülesanded rahvusvaheliselt nime all XN tegutsevate äriühingute seadusliku esindajana tähendavad, et tal tuleb regulaarselt reisida poliitiliselt ebastabiilsetesse riikidesse, kus on kõrge tavapärase kuritegevuse tase, mis tekitab tema suhtes märkimisväärse inimröövi, ebaseadusliku kinnipidamise, vägivalda või isegi tapmise ohu. Oht oleks veelgi suurem, kui tuleks avalikuks, et ta on mõne juriidilise isiku juhataja ja tegelik kasusaaja, kuna selline staatus tekitaks eelduse, et ta on asjaomaste juriidiliste isikute omanik ning temalt raha välja pressimise üritamine oleks veelgi tulusam. Need asjaolud sunnivad hagejat eelkõige kasutama ihukaitset ning sõlmima inimröövi ohu katteks erikindlustuslepingut, mille maksed suureneksid märkimisväärselt, kui avalikustatakse, et ta on asjaomaste äriühingute tegelik kasusaaja.
- 9 Hageja esitab oma nõude põhjenduseks kaks argumenti.
- 10 Ühelt poolt ei tuleks kaitset, mida pakub seaduses ette nähtud võimalus piirata ligipääsu tegeliku kasusaaja staatuse kohta käivale teabele, hinnata seoses juriidiliste isikutega, vaid seoses tegeliku kasusaaja isikuga. Teistsugune lähenemine viis moonutaks seaduse tähendust ja tegeliku kasusaaja mõistet. Niisiis tuleks kontrollida, kas tegelikku kasusaajat ähvardab selle staatuse tõttu suurem oht. Tähtsust ei oma see, et käesoleval juhul ei ole kinnisvaraäriühingu YO tegevus eriti delikaatne ega iseenesest kõrgema ohutasemega.
- 11 Teiselt poolt peaks tegeliku kasusaaja staatuse hindamisel võtma arvesse kõiki juriidilisi isikuid, milles hagejal on selline staatus, mitte üksnes kinnisvaraäriühingut YO. Võimalus piirata juurdepääsu teabele antakse subjektiivse ohu tõttu, mis esineb konkreetse isiku kui juriidilise isiku tegeliku kasusaaja suhtes. Kui füüsilisele isikule on antud kaitse seoses ühe üksusega, tuleks anda talle jagamatu kaitse, mis hõlmab kõiki üksusi, milles kõnealune füüsiline isik on tegelik kasusaaja.

1.2 Majandushuviühing *Luxembourg Business Registers*

- 12 LBR leiab, et hageja olukord ei vasta seaduses ette nähtud nõuetele.
- 13 Ta rõhutab 13. jaanuari 2019. aasta seaduse aluseks olevate Euroopa Liidu õigusaktide üldpõhimõtteid, mille kohaselt tuleb tagada võimalikult lai juurdepääs

teabele juriidiliste isikute tegelike kasusaajate kohta. 13. jaanuari 2019. aasta seaduse artiklit 15, mis teeb erandi üldpõhimõttest, tuleks tõlgendada kitsalt.

- 14 LBR vaidlustab WMi võimaluse tugineda nii „erandlikele asjaoludele“ kui ka sellele, et teda varitseb „ebaproportsionaalselt suur oht, kelmuse, inimröövi, šantažeerimise, väljapressimise, ahistamise, vägivalda või ähvardamise oht“, nagu on seaduse kohaselt nõutav.
- 15 Seoses mõistega „erandlikud asjaolud“ leiab LBR, et hageja tegevuse materiaalsed tingimused ega tegeliku kasusaaja varanduslik seis ei kujuta endast erandlikke asjaolusid, kuna vastupidisega nõustumine tähendaks seda, et 13. jaanuari 2019. aasta seaduse artiklis 15 ette nähtud erandit võiks kohaldada väga paljude isikute suhtes, mis aga muudaks kõnealuse normi sisutühjaks.
- 16 Seoses mõistega „oht“ väidab LBR, et see peab olema märkimisväärne, tõeline ja vahetu ning ähvardama tegelikku kasusaajat realselt. Ta vaidleb vastu väitele, et juurdepääs teabele WMi kui kinnisvaraäriühingu YO tegeliku kasusaaja kohta „tooks kaasa tegelikku kasusaajat ähvardavate ohtude ebaproportsionaalse suurenemise“. Eelkõige vaidleb ta vastu väitele, nagu võiks sellest teha järeldusi tegeliku kasusaaja varandusliku seisu kohta või, kui oletada, et sellest võiks tuletada varandusliku seisu, võiks see kaasa tuua ohtude ebaproportsionaalse suurenemise.
- 17 LBR märgib lisaks, et WM on seoses kinnisvaraäriühinguga YO kantud äriregistrisse osanikuna ning mõiste „osanik“ kattub üldiselt mõistega „tegelik kasusaaja“. Äriregistri andmed on aga igal juhul üldsusele kättesaadavad, nii et juurdepääsu piiramine teabele tegeliku kasusaaja staatuse kohta ei peaks hagejale mingit huvi pakkuma.
- 18 LBR täpsustab veel, et tegelike kasusaajate registriga seotud otsingumootor ei võimalda otsinguid tegeliku kasusaaja nime järgi, vaid võimaldab üksnes valida juriidilise isiku, selleks et kontrollida, kes on selle tegelikud kasusaajad. Niisiis ei võimalda selle süsteemi ülesehitus, vähemalt mitte märkimisväärsete pingutusteta, määrata kindlaks kõiki juriidilisi isikuid, milles teatav füüsiline isik on nimetatud tegelikuks kasusaajaks.

V. Eelotsusetaotluse esitanud kohtu hinnang

1. Mõiste „erandlikud asjaolud“

- 19 Selleks et tegelik kasusaaja võiks tugineda 13. jaanuari 2019. aasta seaduse artikli 15 lõikes 1 ette nähtud erandile, peab ta tõendama, et tema puhul on tegemist „erandlike asjaoludega“.
- 20 Luksemburgi seadusandja võttis direktiivi 2015/849 artikli 30 lõikes 9 sisalduva väljendi „siseriiklikus õiguses sätestatavad erandlikud asjaolud“ üle väljendiga „alljärgnevalt loetletud erandlikud asjaolud“, leides, et „[e]baproportsionaalselt

suur oht, kelmuse, inimröövi, šantažeerimise, väljapressimise, ahistamise, vägivalda või ähvardamise oht, kujutavad endast erandlikke asjaolusid, mis võivad põhjendada [tegelike kasusaajate registrisse] kantud teabele juurdepääsu piiramise nõuet“ (Saadikutekoja õiguskomisjoni arvamus, mis kordab sõna-sõnalt valitsuse seisukohta, mida on väljendatud valitsuse 8. oktoobri 2018. aasta parandusettepanekute kommentaarides).

- 21 Eelotsusetaotluse esitanud kohus soovib siiski teada, kas direktiivis sisalduv viide täpsustustele, mis tuleb teha riigisiseses õiguses, võib piirduda liikmesriigi õiguses viitega „ebaproportsionaalselt suurele ohule, kelmuse, inimröövi, šantažeerimise, väljapressimise, ahistamise, vägivalda või ähvardamise ohule“, mõistetele, mis kuuluvad juba liidu õiguses sätestatud tingimuste hulka, ja millised järeldused peab liikmesriigi kohus vajadusel tegema asjaolust, et tema liikmesriigi õiguses ei ole täpsustatud mõistet „erandlikud asjaolud“.

2. Mõiste „oht“

- 22 Tegelik kasusaaja peab lisaks tõendama, et juurdepääs teda puudutavatele andmetele tekitab tema suhtes „ebaproportsionaalselt suure ohu, kelmuse, inimröövi, šantažeerimise, väljapressimise, ahistamise, vägivalda või ähvardamise ohu“. Ülevõtvas seaduses on siinkohal sisuliselt korratud muudetud direktiivi 2015/849 artikli 30 lõike 9 sõnastust.
- 23 Eelotsusetaotluse esitanud kohus märgib siiski, et arvesse võetava ohu määratlus muutus direktiivi 2018/843 vastuvõtmisega, kui sõnastus „kelmuse, inimröövi, väljapressimise, vägivalda või ähvardamise oht“ asendus sõnastusega „ebaproportsionaalselt suur [oht,] kelmuse, inimröövi, šantažeerimise, väljapressimise, ahistamise, vägivalda või ähvardamise oht“. Seda muudatust, mis seisneb „ebaproportsionaalsuse“ nõude lisamises, võiks pidada juurdepääsu piiramise tingimuste karmistamiseks tegelike kasusaajate kahjuks.
- 24 Eelotsusetaotluse esitanud kohus märgib lisaks, et direktiivi prantsuskeelses versioonis on kõnealune tingimus sõnastatud kahte moodi: põhjenduses 36 on sõnastus järgmine: „à un risque disproportionné – ilma et siin järgneks koma – de fraude, d’enlèvement, de chantage, d’extorsion de fonds, de harcèlement, de violence ou d’intimidation“ (eesti keeles „kelmuse, inimröövi, šantažeerimise, väljapressimise, ahistamise, vägivalda või ähvardamise ebaproportsionaalne oht“), samas kui artiklis 30 on sõnastus selline: „à un risque disproportionné, à un risque de fraude, d’enlèvement, de chantage, d’extorsion, de harcèlement, de violence ou d’intimidation“ (eesti keeles „ebaproportsionaalselt suur [oht,] kelmuse, inimröövi, šantažeerimise, väljapressimise, ahistamise, vägivalda või ähvardamise oht“). Sama erinevus on ka direktiivi ingliskeelses versioonis, kuid seda ei ole näiteks saksakeelses versioonis.
- 25 Seda erinevust on võimalik tõlgendada kahte moodi. Esimese tõlgenduse kohaselt on ohu tingimus täidetud juhul, kui tegeliku kasusaaja suhtes tekib ebaproportsionaalselt suur oht, olenemata selle laadist, või rida teisi,

konkreetsmaid ohte (kelmuse, inimröövi, šantažeerimise, väljapressimise, ahistamise, vägivalda või ähvardamise oht), mis ei pea siiski olema ebaproportsionaalselt suured. Teise tõlgenduse kohaselt on ohu tingimus täidetud juhul, kui tegeliku kasusaaja suhtes tekib mõni eespool nimetatud oht, mis on konkreetne ja ebaproportsionaalselt suur.

- 26 Kuna teksti ebatäpsust ei õnnestu selgitada direktiivi 2018/843 vastuvõtmisele eelnenud arutelude analüüsimisega, on vaja seda tõlgendada ning pöörduda Euroopa Liidu Kohtusse.
- 27 Eelotsusetaotluse esitanud kohus leiab veel, tsiteerides WMi esitatud väidet, et mõiste „oht“ määratlemine tõstatab küsimuse, kas asjaomast ohtu tuleb analüüsida, võttes arvesse üksnes tegeliku kasusaaja isiku suhteid konkreetse juriidilise isikuga, mille tegelik kasusaaja ta on ja millega seoses ta palub juurdepääsu piiramist, või tuleb arvesse võtta tegeliku kasusaaja suhteid teiste juriidiliste isikutega, mis võiksid ohu tekitada või seda suurendada. Eelotsusetaotluse esitanud kohus leiab, et võiks olla asjakohane analüüsida, kas mõnda teist staatust lisaks tegeliku kasusaaja staatusele mõnes teises üksuses, näiteks seadusliku esindaja või töötaja staatust või tegeliku kasusaaja, seadusliku esindaja või töötaja elukaaslase/abikaasa staatust võiks võtta arvesse ohu kirjeldamisel.
- 28 Eelotsusetaotluse esitanud kohus soovib veel teada, viidates LBRi väidetele, kas asjaolu, et WM on nime all XN tegutsevate juriidiliste isikute tegelik kasusaaja või et ta on vähemalt seotud nimetatud juriidiliste isikutega, on avalikult teada, või asjaolu, et see teave on hõlpsasti kättesaadav ka muude kanalite kui tegelike kasusaajate registri kaudu, mõjutab hageja olukorda. Seega tuleks esitada vastavasisuline küsimus Euroopa Liidu Kohtule.

3. Mõiste „ebaproportsionaalselt suur“ oht

- 29 Eelotsusetaotluse esitanud kohus kinnitab, et „ebaproportsionaalsuse“ kriteerium näib olevat kohaldatav igal juhul, kui on tegemist tegeliku kasusaaja kohta käivale teabele juurdepääsu piiramise taotluse hindamisega, olgu oht üldine või konkreetne.
- 30 Kriteeriumi kohaldamine eeldab kahe võrdselt kaitset vajava huvi kaalumist. Direktiivi 2015/849 artikli 30 lõige 9 tõstatab seega küsimuse, milliseid vastandlikke huvisid tuleb selle kohaldamise raames käsitleda. Esimese tõlgendusviisi puhul, pidades silmas direktiivi 2015/849 aluseks olevat eesmärki, vastanduvad ühelt poolt direktiiviga 2015/849 taotletav läbipaistvuse eesmärk, millega soovitakse soodustada võitlust rahapesu ja terrorismi rahastamise vastu, ja teiselt poolt vajadus kaitsta tegeliku kasusaaja kehalist ja vaimset ning tema omandi puutumatus, mida võib kahjustada kolmandate isikute poolt toime pandav kelmus, inimrööv, šantažeerimine, väljapressimine, ahistamine, vägivald või ähvardamine.

- 31 Teise tõlgendusviisi puhul võetakse arvesse direktiivi põhjendusi, mis eelnevad normatiivsele tekstile ning aitavad selle ulatust hinnata. Ebaproportsionaalsuse kriteerium, mis puudus direktiivis 2015/849, lisati direktiiviga 2018/843, eelkõige selle põhjendusega 36. Nimetatud põhjenduses mainitakse õigust eraelu puutumatusse kaitsele, mis näib olevat ühtaegu laiem ja kitsam kui kehalise ja vaimse ning omandi puutumatusse kaitse aspektid (millele viidatakse läbi soovi ennetada üldist ohtu ja/või kelmuse, inimröövi, šantažeerimise, väljapressimise, ahistamise, vägivalda või ähvardamise ohtu), samuti õigust isikuandmete kaitsele, mis näib jällegi olevat kitsam kaalutlus kui kehalise ja vaimse ning omandi puutumatusse kaitse.

VI. Eelotsusetaotluse põhjendus

- 32 Arvestades kõiki eespool toodud kaalutlusi ning kahtlusi seoses direktiivi (EL) 2015/849 artikli 30 lõike 9 tõlgendamisega, mis on vajalik põhikohtuasja vaidluse lahendamiseks, pöördub Tribunal d'arrondissement de Luxembourg (Luxembourgi piirkondlik kohus) Euroopa Liidu Kohtu poole, et nimetatud kohus teeks eelotsuse järgmiste küsimuste kohta.

VII. Eelotsuse küsimused

- 33 1. küsimus mõiste „erandlikud asjaolud“ kohta

1a) Kas Euroopa Parlamendi ja nõukogu 20. mai 2015. aasta direktiivi (EL) 2015/849, mis käsitleb finantssüsteemi rahapesu või terrorismi rahastamise eesmärgil kasutamise tõkestamist, muudetud Euroopa Parlamendi ja nõukogu 30. mai 2018. aasta direktiiviga (EL) 2018/843, millega muudetakse direktiivi (EL) 2015/849, mis käsitleb finantssüsteemi rahapesu või terrorismi rahastamise eesmärgil kasutamise tõkestamist, ning millega muudetakse direktiive 2009/138/EÜ ja 2013/36/EL, artikli 30 lõiget 9, mis seab tegelikke kasusaajaid puudutavale teabele juurdepääsu piiramise tingimuseks „*siseriiklikus õiguses sätestatavad erandlikud asjaolud*“, võib tõlgendada nii, et sellega lubatakse riigisisiseses õiguses määratleda mõiste „*erandlikud asjaolud*“ üksnes tähenduses „*ebaproportsionaalselt suur oht, kelmuse, inimröövi, šantažeerimise, väljapressimise, ahistamise, vägivalda või ähvardamise oht*“, s.t mõistetega, mis juba kujutavad endast juurdepääsu piiramise tingimust eespool nimetatud artikli 30 lõike 9 sõnastuse kaudu?

1b) Kui vastus küsimusele 1a on eitav ja juhul kui liikmesriigi õiguses, millega direktiiv on üle võetud, ei ole määratletud mõistet „*erandlikud asjaolud*“ muul moel kui viidates mittevajalikele mõistetele „*ebaproportsionaalselt suur oht, kelmuse, inimröövi, šantažeerimise, väljapressimise, ahistamise, vägivalda või ähvardamise oht*“, siis kas kõnealust artikli 30 lõiget 9 tuleb tõlgendada nii, et see võimaldab liikmesriigi kohtul jätta „*erandlike asjaolude*“ tingimuse arvesse võtmata või peab kohus korvama liikmesriigi seadusandja puudujäägi, määrates kohtupraktikas kindlaks mõiste „*erandlikud asjaolud*“ ulatuse? Kas viimati

nimetatud juhul, kuna eespool viidatud artikli 30 lõike 9 sõnastuse kohaselt on tegemist tingimusega, mille sisu sätestatakse riigisisises õiguses, võib Euroopa Liidu Kohus liikmesriigi kohut ülesande täitmisel juhendada? Kui vastus viimasele küsimusele on jaatav, millised on suunised, millest liikmesriigi kohus peab juhinduma mõiste „*erandlikud asjaolud*“ sisu kindlaksmääramisel?

34 2. küsimus mõiste „oht“ kohta

2a) Kas Euroopa Parlamendi ja nõukogu 20. mai 2015. aasta direktiivi (EL) 2015/849, mis käsitleb finantssüsteemi rahapesu või terrorismi rahastamise eesmärgil kasutamise tõkestamist, muudetud Euroopa Parlamendi ja nõukogu 30. mai 2018. aasta direktiiviga (EL) 2018/843, millega muudetakse direktiivi (EL) 2015/849, mis käsitleb finantssüsteemi rahapesu või terrorismi rahastamise eesmärgil kasutamise tõkestamist, ning millega muudetakse direktiive 2009/138/EÜ ja 2013/36/EL, artikli 30 lõiget 9, mis seab tegelikke kasusaajaid puudutavale teabele juurdepääsu piiramise tingimuseks „*ebaproportsionaalselt suure [ohu,] kelmuse, inimröövi, šantažeerimise, väljapressimise, ahistamise, vägivalla või ähvardamise ohu*“, tuleb tõlgendada nii, et sellega viidatakse kaheksale võimalikule juhule, millest esimene kujutab endast üldist ohtu, millele kohaldub ebaproportsionaalsuse tingimus, ning seitse ülejäänut on konkreetsed ohud, mille suhtes ebaproportsionaalsuse tingimus ei kohaldu, või viidatakse sellega seitsmele võimalikule juhule, millest igaüks kujutab endast konkreetset ohtu, millele kohaldub ebaproportsionaalsuse tingimus?

2b) Kas Euroopa Parlamendi ja nõukogu 20. mai 2015. aasta direktiivi (EL) 2015/849, mis käsitleb finantssüsteemi rahapesu või terrorismi rahastamise eesmärgil kasutamise tõkestamist, muudetud Euroopa Parlamendi ja nõukogu 30. mai 2018. aasta direktiiviga (EL) 2018/843, millega muudetakse direktiivi (EL) 2015/849, mis käsitleb finantssüsteemi rahapesu või terrorismi rahastamise eesmärgil kasutamise tõkestamist, ning millega muudetakse direktiive 2009/138/EÜ ja 2013/36/EL, artikli 30 lõiget 9, mis seab tegelikke kasusaajaid puudutavale teabele juurdepääsu piiramise tingimuseks „*ohu*“, tuleb tõlgendada nii, et sellega piiratakse asjaomase ohu olemaolu ja suuruse hindamist üksnes seostega, mis tegelikul kasusaajal on juriidilise isikuga, millega seoses ta palub piirata juurdepääsu tema kui tegeliku kasusaaja kohta käivale teabele, või nii, et see eeldab selliste seoste arvesse võtmist, mis asjaomasel tegelikul kasusaajal on teiste juriidiliste isikutega? Kui arvesse tuleb võtta seoseid teiste juriidiliste isikutega, kas siis tuleb arvesse võtta vaid tegeliku kasusaaja staatust teiste juriidiliste isikute suhtes või ükskõik millist muud seost teiste juriidiliste isikutega? Kui arvesse tuleb võtta ükskõik millist seost teiste juriidiliste isikutega, kas selle seose olemus mõjutab ohu olemaolu ja suuruse hindamist?

2c) Kas Euroopa Parlamendi ja nõukogu 20. mai 2015. aasta direktiivi (EL) 2015/849, mis käsitleb finantssüsteemi rahapesu või terrorismi rahastamise eesmärgil kasutamise tõkestamist, muudetud Euroopa Parlamendi ja nõukogu 30. mai 2018. aasta direktiiviga (EL) 2018/843, millega muudetakse direktiivi (EL) 2015/849, mis käsitleb finantssüsteemi rahapesu või terrorismi rahastamise

eesmärgil kasutamise tõkestamist, ning millega muudetakse direktiive 2009/138/EÜ ja 2013/36/EL, artikli 30 lõiget 9, mis seab tegelikke kasusaajaid puudutavale teabele juurdepääsu piiramise tingimuseks „ohu“, tuleb tõlgendada nii, et see välistab teabele juurdepääsu piiramisest tuleneva kaitse, kui kõnealuse teabe elemendid, mis tegelik kasusaaja on esitanud „ohu“ olemasolu ja suuruse tõendamiseks, on kolmandatele isikutele kergesti kättesaadavad teiste teabeallikate kaudu?

35 3. küsimus mõiste „ebaproportsionaalselt suur“ oht kohta

3) Milliseid erinevaid huve tuleb arvesse võtta, kohaldades Euroopa Parlamendi ja nõukogu 20. mai 2015. aasta direktiivi (EL) 2015/849, mis käsitleb finantssüsteemi rahapesu või terrorismi rahastamise eesmärgil kasutamise tõkestamist, muudetud Euroopa Parlamendi ja nõukogu 30. mai 2018. aasta direktiiviga (EL) nr 2018/843, millega muudetakse direktiivi (EL) 2015/849, mis käsitleb finantssüsteemi rahapesu või terrorismi rahastamise eesmärgil kasutamise tõkestamist, ning millega muudetakse direktiive 2009/138/EÜ ja 2013/36/EL, artikli 30 lõiget 9, mis seab tegelikke kasusaajaid puudutavale teabele juurdepääsu piiramise tingimuseks „ebaproportsionaalselt suure“ ohu?